

La limusina i l'histrió (1)

La trama. París, ara? El banquer Monsieur Oscar recorre París a bord d'una limusina, però a cada parada es converteix en un personatge.

La pel·lícula. *Holy Motors* (Sagrats motors) ha estat la gran triomfadora del darrer Festival de Sitges, que així certifica la salut fantàstica del certamen, alhora que reivindica la figura d'un cineasta controvertit, ex-infant terrible del cinema gal: Oscar Alexandre Dupont (París 1960), conegut com

Léos Carax. Cal dir que *Holy Motors* és un film desconcertant. La qual cosa s'ha d'agrair en temps on el pensament únic s'imposa per allò d'identitats nacionals. Cito Virginia Woolf, "el cinema ha de trobar símbols nous que l'apartin de la paraula". La divertida aventura de films com *Holy Motors* és que no s'entengui la pel·lícula. Això posa en evidència que la gran majoria, s'entenen. Massa. Vull pensar que la Woolf hi sucaria pa. A través d'aquesta odissea moderna pels carrers i cementiris d'un París fantasmal, Carax ens embarca en un calidoscòpic viatge des del punt de vista del protagonista únic, l'histriònic senyor Oscar, que es caracteritza en deu personatges propis d'altres tantes pel·lícules. Per tant, *Holy Motors* vindria a ser un max-mix de gèneres fílmics: del thriller al fulletó familiar, del fantàstic al musical, de la *road movie* urbana al cinema d'autor. Ho

avala que el mateix Léos Carax faci d'introducció del relat, que des de la seva habitació, obri una porta a la paret de paper pintat simulant un bosc, que el condueix a una sala de cinema on una massa d'espectadors, a contrallum, mirant la pantalla, semblen catatònics o estar clapanent. I tornem a la limusina blanca, camerino itinerant on l'actor s'automaquilla amb perruques i apòsits per representar situacions que difuminen la frontera de la realitat i la ficció. No obs-

Holy Motors

Director: Léos Carax.
Intèrprets: Denis Lavant,
Edith Scob, Eva Mendes.
França-Alemanya,
2012. 115'. Rambla
Lleida. 25 novembre.

tant, aquestes interpretacions que m'aventuro a fer, són com la imatge de l'iceberg: ni arriba a un 10% del seu volum. Demà, el 90% restant. Si més no.

La imatge. L'Oscar, qual Quasimodo, segrestant la Bella que posa per al reportatge fotogràfic.

La frase. "Hi ha tantes vides en una vida", assegura Monsieur Vaughn. La qüestió és estar preparat per afrontar-les. Ho diu Heràclit: tot flueix.

La recomanació. Enamorats del cinema amb ganes de posar-se a prova.